

ПРАВОВА ОСНОВА ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ ОСВІТЯНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ДЛЯ РОЗВИТКУ УНІВЕРСИТЕТУ

Сьогодні на благо розвитку України необхідно усвідомити та науково актуалізувати усі аспекти національного капіталу, зокрема, духовного, як джерела рушійні сили відродження культури суспільства. Велике значення у цьому процесі відіграє власна культура освітян – академічна культура. Викладачі, науково-педагогічні працівники усі вони повинні стати взірцем, прикладом у формуванні світогляду й культури молодого покоління. З іншого боку глобалізаційні процеси вносять новітні тенденції у повсякденне життя громадян, які подекуди не сприймаються науковою й освітянською спільнотою, але залюбки підтримуються молоддю. Слід також підкреслити існування негативного фактору як «соціальне сиріцтво» та труднощів спілкування між різними поколіннями, у тому числі з поколінням «Z». Як же знайти компроміс задля розвитку України й української освіти?

Працюючи над дослідженням за науковою темою «Наукові засади управління якістю вищої освіти в контексті чинного законодавства України» у окремий напрям виділено проблеми формування освітянської, академічної культури сучасності. Слід відмітити, що стандарти культури спілкування, навчання, наукової культури за останні десятиріччя значно змінилися. Втрата інформаційно-культурної складової виховання молодого покоління негативно вплинуло на суспільство, зародилися зовсім інші стандарти формування світогляду людини. Інформаційний простір, з його хаотичною інформацією, значно негативно впливає на молодь, при тому реальний світ не може протистояти інформаційному, так як це вже фізично не можливе. Тому, на наш погляд ефективним буде не зміни й заборони у суспільстві щодо інформації, а навпаки розвиток системи стимулювання культури сприйняття, викладення інформації.

Слід відмітити позитивні тенденції у сфері освіти: за даними UNESCO, до 2025 року загальна кількість студентів у світі зросте з 97 млн. до 260 млн. Згідно з даними Організації з економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), 57% п'ятнадцятирічних підлітків збираються продовжувати навчання в університеті, а в Південній Кореї таких 95%. Обираючи заклад освіти, потенційні абітурієнти беруть до уваги: місце, яке він посідає у всесвітньому рейтингу вищих навчальних закладів (зокрема, в Академічному Рейтингу Університетів Світу (ARWU), або, Шанхайському рейтингу), якість освітніх послуг, умови навчання тощо, то важливим чинником, що зумовлює конкурентоспроможність на це найкращі можливості мають Гарвардський, Стенфордський, Массачусетський, Каліфорнійський та Кембриджський університети, які згідно з ARWU, у 2015 році очолили список 500 кращих університетів світу. Висока якість

освіти в американських університетах вивела Америку на перше місце у Всесвітньому рейтингу QS Higher Education System Strength Rankings за 2016 рік. Після США до першої десятки країн з найкращою системою вищої освіти увійшли Велика Британія, Німеччина, Австралія, Канада, Франція, Нідерланди, Китай, Південна Корея та Японія.

Водночас, не менш важливими чинниками забезпечення конкурентоспроможності навчального закладу є не лише його престижність, ай культуросфера, що сформувалася у ньому. Однозначність і безпосередність зв'язку між цими параметрами є, на нашу думку, очевидною. Так, поза всяким сумнівом, престижно навчатися у найстаріших університетах Європи (Болонському, Оксфордському, Кембриджському та ін.), де склалися і упродовж віків підтримуються й розвиваються академічні освітні та культурні традиції, що утворили багату культурну ауру, культуросферу університету, яка має не лише корпоративну цінність для учасників освітнього процесу, а й загальнокультурну цінність для усього людства.

Отже, слід підкреслити актуальність правового забезпечення культури міжособистого спілкування, і виділити її серед таких понять як академічна доброчесність, академічна свобода. «Неможливо виховувати молодь не виховуючи себе!» – така настанова змінює відношення до академічної культури у сучасній освіті. Необхідність прийняття Кодексу честі в освіті, як фактичного документу, що ствердить домовленість усіх учасників освітнього процесу про недопущення фактів, які негативно відобразяться на іміджі навчального закладу і стане вихідною точкою у формуванні високоосвіченого й культурного суспільства.

Література

1. Закон України Про наукову і науково-технічну діяльність (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 3, ст.25), Документ 848-19, чинний, поточна редакція URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/848-19>
2. Пестова Г. А. Качественное образование основа инновационного этапа развития страны // Социологические исследования, 2013. №03. С. 131-133.
3. Хучек М. Приватизация и инновации // Российский экономический журнал. 1994. № 2. С.6–8. 15
4. Азгальдов Г. Г. Интеллектуальная собственность, инновации і кваліметрія / Г. Г. Азгальдов, А. В. Костін // Економічні стратегії. 2008. № 2 (60). С. 162–164.
5. Мазуренко С. Инновации – это симбиоз государственной политики и рыночных отношений. URL: <http://www.fasi.gov.ru/news/press/1573/>